

ugri viðleitni, gegnum stríð, tár, og sjálfsafneitun (ef þörf gjör-
ist) til að verða æ fullkonnari og betri menn; í því að bæta
vorn eigin vilja þar til vér viljum aðeins það sem gott er, það er
að segja, þar til vér hlýðum hiklaust rödd samvitzkunnar í einu
og öllu. Þá fyrst erum vér sannfrjálsir menn og konur, er vilji
vor er orðinn svo góður að vér getum hiklaust sagt: „Ekki
minn vilji, ó Guð! heldur þinn vilji verði.“

FRAMFÖR VOR til fullkonnunar verður að vera stig af
stigi, hún getur ekki verið hvíldarlaust flug. Vér höfum
altaf eftir einhverju að keppa, og fjarlægðin á milli þess sem
vér erum og þess sem vér ættum að vera, á milli þess sem vér
óskum og þess sem vér náum er svo tilfannlega mikil. Yfir
þessa fjarlægð getum vér komist aðeins með stöðugri, hlífðar-
lausri áreynzlu, sem með tímanum verður að þolgóðri atorku.
Vér getum ekki umflúið þessa kröfu til hinna hálf viljalausu
krafta vorra, og þess vegna verðum vér að vera reiðubúnir ýmist
til að knýja kraftana áfram eða til að safna nýju hugrekki þegar
vér ætlum að láta hugfallast.

J. MARTINEAU.

HEIMIR

12 blöð á ári, 24 bls. í hvert sinn, auk kápu og auglýsinga.

Kostar **einn dollar** um árið. Borgist fyrirfram.

ÚTGEFENDUR: NOKKRIÐ ÍSLENDINGAR Í VESTURHEIMI.

Afgreiðslustofa blaðsins: 582 Sargent Avenue.

RITSTJÓRI: Rögnvaldur Pétursson, 533 Agnes Street.

PRENTARI: Gísli Jónsson, 582 Sargent Ave.